

Mahmut Türk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk

aştır varlığım
gecesiz ellerimde..

sudan
toprağa eğildim
taş oldum

güneş
tam on ikide battı
aya tutundum

ellerini, uzat ellerime
ve ağla.. ve ağla.. ve ağla..

Mahmut Türk

Bilinmeyen

gülden bir diken eksiltiltim
sen oldun..
aşk kadar tamamsın yine de..

saçlarından bir tel eksiltiltim
gül oldun..
hiçbir bülbülün bilmediği bir gül..

gözlerinle gözlerim arasında
ellerinle ellerim arasında
tamamlandı ömrüm
kaburgadan doğmayan tek kadın..

Mahmut Türk

Bir Gün Mutlaka

Maviye boyandığında çakıl taşları
Koşuşan ocukların cıvıltısıyla
Kalbini kuş diye ağır.

Sen de tanırsın eskiden beri
Hüznün bakışları bir kapı n
Yerinden kalkmıyor gzkapakların
Bazen hayaller taşlardan ağır.

Rzgrda eğilen ince dalları
Tutarsın bağarın elidir diye
Ne toprağı incit ne yağmurları
Kalbinle damla damla sevdayı yoğur.

Bir gün mutlaka erir karanlık
Yaban gllerinin gölgelerinde
Parıltın sulara değerse anlık
Aşkın gözü kr olur, ayrılık sağır.

Mahmut Türk

Bumerang

Ey gül!
Açtığın yara bülbülün kanıyla kapanmaz
Biçağı en çok kendi sapı kr eder
Kelebekler en fazla, sevmek için tutan ellerde can verir
Kar tanesini eriten göğe uluyan kurdun soluğudur
Yağmur, yağmura sarılarak sel olur
Ölüm çoğaltır ölümü, ayrılığın ağkı çoğalttığı gibi
İnsan, yalnız kendini ararken kaybolur.

Mahmut Türk

Deli Yağmur

"Kalbim değildir sensin, göğsüme vuran"
Yangın değildir sensin, beni kavuran
Cennet'ten aldığım bir nefes gibi
Mevsimler boyunca, ruhumu saran..

Düşler değildir sensin, hayra yorulan
Leyla değildir sensin, dilde sorulan
Tanrı'ya adanmış o Meryem gibi
Güller değildir sensin, göğü doğuran..

Sırlar değildir sensin, kalbimi yoran
Rüzgâr değildir sensin, aşka savuran
Gözlerde eriyen son bakış gibi
Ölüm değildir sensin, beni çağırın..

Mahmut Türk

Eylül'de Elbistan

Eylül'de Elbistan'a gel
Yıldızları sayalım Şardağı'nda
Serçeler şeker yerken.

Eylül'de Elbistan'a gel
Birlikte yürüelim Pınarbaşı'nda
Gölgemiz suda erirken.

Eylül'de Elbistan'a gel
Öpeyim yağmurları
Kırpığından düşerken.

Eylül'de Elbistan'a gel
Sevindirelim göğü
Güvercinler uçarken.

Eylül'de Elbistan'a gel
Sevdalar Akdeniz'e dökülür
Ceyhan nehrinden.

Mahmut Türk

Hicranın Sesi

Gülüyordu dağlar, taşlar
Ovalar, kuşlar
Kerpiç duvarlar
Duvardan kuşlara bakan cam
İki gözü kör amcam
Nehrin kıyısında ölen hocam
Topallar, sağırar
Yaralılar, hastalar
Çeşme yolunda kırılmış çömlek
Kanadını siyaha boyayan melek
Sirtından yırtılan gömlek
Çiviye asılan elek
Akli süsleyen yol yordam
Temmuzda yapılan kardan adam
Kardeşlerim, anam, babam
Üstünde patates pişen sobam
Gagasını bileyen kırlangıç
Gögse saplanan kör kılıç
Şisli boz ovada yalnız ardıç
Üçler, yediler, kırklar
Güneşli havada kalbi kırıklar
Irmağın sesi, çınarın gölgesi
Bülbülün altın kafesi
Ağdın bestesi, rüzgârın elbisesi
Yeni ayrılan sevgililer
Yalanı yalayan paslı diller
Üfleyince sönen kandiller
Gülüyordu, ölüer, diriler...
Gülmeyen bir çocuk vardı.

Mahmut Türk

Hologram

bir kenarına ve dünyanın bütün kenarına
seçilmiş atlar insin
uykusu ürkek küheylan
ilk terkide tepinsin
sahilleri bütün gün yüz konak
ve namluları usanç içinde
her kenarı bir gözyaşı renginde
o şaşkın peri gerdanlığına dizilsin.

Mahmut Türk

İki Bahar

Leyla, koparır gülü, saçlarına takmak için
Elif, eğilir öper, gülü yaşatmak için.

Leyla, kızgın kumlarda ateşin sesi
Elif, çeşme başında söğüt gölgesi.

Leyla, Mecnun'un ölüme uzanmış eli
Elif, Karacaoğlan'ın kalbinin yanık teli.

Leyla, dudakta kırmızı, yanakta pembedir
Elif, dudakta bendir, yanakta gamzedir.

Leyla, ateşi suya yandırır
Elif, güneşi öperek uyandırır.

Leyla, baharın eksik neşesi
Elif, sevdanın gizli bahçesi...

Mahmut Türk

İntizar

Kurşunları
Uçmak hevesiyle kandırıp
Ölüme katık ettiler
Gencecik insanları...

Şeytan, evine döndü
Renginden soldu dünya
Yetişse kolu insanın
Söndürür yıldızları...

Cennet ağacının dalı
Kırıldı var mı gören?
Hangi günahı işlemez
Kuşları ve atları evcilleştiren?

Mahmut Türk

Kırık Dil

Sesin, kuşlara ırmak
Suya gelincik
Toprağa tohum
Yaraya merhem
Yağmura şarkı
Kalbe dua
Ölüme mühlet
Aşka imkan...

Bakışın, kuşlara kanat
Suya hayat
Toprağa bahar
Yaraya şifa
Yağmura şiiir
Kalbe umut
Ölüme ceza
Aşka pranga...

Mahmut Türk

Kırık Saat Yelkovanı

Gel gönlümün kaçağı
Sırt verelim beyaza
Yüksünmesin şu dağlar
Oyalayalım ölümü
Kırık saat yelkovanı
Kusursuz ölçmez günü.

Hangi acının isyanı
Gönlüme sığıp da
Kaderime sığmayan?
Aşka arka çıkanlar
Paylaşın ölümümü!

Mahmut Türk

Kırılğan Bir Mırıldı

o kız beni tek kurşunla vuruyor her sabah
her sabah canım acıyor diyorum gülüyor bana
kırık iskemlesine aldirmiyor eteği
tek kurşun dedimse bu benim haylazlığım
kızlar gül suyu sürüyor yüzlerine
vuruluyor oğlanlar.

Mahmut Türk

Masal

Tanrı bütün gözleri bana verse
Sana bakan her gözde seni ben görsem
Bütün elleri bana bağışlasa
Sana yalnızca ben dokunsam
Bütün kulaklarda seni ben duysam
Bütün ağızlarda seni konuşsam
Sonra seni bütün dudaklarla ben öpsem
Kirpiğinden, düşlerinden, yanaklarından
Bütün yollarla sana varsam
Alevle gül gibi hiç ayrılmasak
Bütün hayallerde seni süslesem
Deniz kabuklarına masallar söyleyen
Sonra ölüm bizi unutsa, biz ölümü unutsak
Zaman dursa, mekân dursa
Yalnız kalbimiz atsa.

Mahmut Türk

Melankoli

Tanrı ağlamaz
Nehirler yaratır dünyada
Yağmurlar yağdırır
Karlar uçurur
Kaç meleğe geciktim belirsiz
Kaç periye, yolunu kaybeden ormanda
Tanrı en uzak yıldıza da yakındır
En yakın gözyaşına da.

Yasını rüzgârlar tutar vurulmuş atların
Rüzgârlar acının rengiyle ağırlaşır
Çocukluğu kanatlarıdır insanın
Beyaz bir güvercin gibi uçar uzaklaşır
Atlar yalnız hayallerinden vurulur
Gövdesi başında gökler ağlaşır
İnsan yorulur, yorulur bir gün taş olur.

Mahmut Türk

Mesafe

kalp uzun bir yoldur
sonu sevdaya çıkar
her canı sevecek kadar
ölüm var buralarda
toprak renksiz bir çukur
açıverir ağzını
herkesin dönmeyeni
bir gözyaşı uzakta...

Mahmut Türk

Mevsimin Yaprağı

sen beni tanımazsın
esirgersin dallarımdan kuşları
güvercin saraylarında göge bakar gözlerin
ellerin savaşa hazır.
kurşun ağırlığında bir telaşla
günahtan kaçır gibi kaçırım güzelliğinden
sen beni tanımazsın
köylerim temiz ve aç insanlarla dolu...

uyandırınlar seni bir türküye
yanakların al al, ellerin ipince
doyasıya sevemedenden ölsün oğlanlar...

çatlayan mevsimden belledi dudaklarım
dışarısı ölümüne kuş.

Mahmut Türk

Paslı Bulut

sanki oturmuşum telaşlı bir ırmak kıyısına
dünya, sürüklenen bir çakıl taşı kadar anlamsız
bitmemiş hırslar, nefretler, mücadeleler
tükenmemiş ölme ve öldürme arzusu da
sanki kurşunlar yorulmuş...

sanki iyilik, en uzak yıldızın
uzağında bir başına
sanki yükselmiyor dualar ve
çamurdan gökyüzü
sanki herkes unutmuş kalbini
diğerinin intikamıyla
cehennemi sevindirmek
ve küstürmek için cenneti
sanki uçurtmalar ve çocuklar vurulmuş...

Mahmut Türk

Seni Beklerim

Seneler oldu seni beklerim
Seneler oldu dön artık
Seneler oldu seni beklerim
Seni beklerim

Seneler öldükçe her an dirilir bu aşk
Seneler öldükçe hep büyür

Seneler oldu seni düşlerim
Seneler oldu bil artık
Seneler oldu seni düşlerim
Seni düşlerim

Seneler öldükçe her an bilinir bu aşk
Seneler öldükçe hep büyür.

Mahmut Türk

Serap

Savaşa gidiyor atlar
Gözleri çakıltaşı, solukları volkan
Yüz mü desem beş yüz mü?
Sayısı yıldızlar kadar
Nedir ayaklarından kalkan?
Ölüm mü? Toz mu? Duman mı?
Geçiyorlar bir solukta ırmakları, ovaları, dağları
Önlerinde koşanlar dost mu? Düşman mı?
Cenk değil de bu sanki
Halay mı? Düğün mü? Destan mı?
Yoksa savaşa gitmiyor mu atlar?
Salına salına yolda yürüyor mu yarım?

Mahmut Türk

Ses

saat üçten beri seni düşünüyorum
tıpkı üçe kadar düşündüğüm gibi..

geçen güzden beri seni özlüyorum
tıpkı annemi özler gibi..

merak etme, yakında geliyorum
sensiz her gün ecel gibi..

Mahmut Türk

Sesleniş

Öpüşler bıraktım usulca yanağına
Öpüşler,kaybedişler, gülüşler..
Bana niçin ölmüyorsun deme
Ölümdür her biri yüreğimde
Özleyişler, bekleyişler, sevişler..

Hıçkırıklar uğruyor sevenin durağına
Hıçkırıklar, silinişler, gidişler..
Bana niçin ağlıyorsun deme
Yüzündür ağırlaşan gözlerimde
Urperişler, serzenişler, ölüşler..

Mahmut Türk

Sevgi

Sevgi;
ölümle azalmayan
ayrılıkla çoğalan
göz yaşıyla yıkanan
kalpte dumansız yanan
gökteki ruhu vuran
et kemiğe sarılan
hiç gitmeden varılan
düşte hayra yorulan
avına tuzak kuran
isimsiz yurdu soran
her nefeste anılan
bile bile yanılan
kor ateşle sunulan
kimisine bir yalan
aynalarda kırılan
güzellere sorulan
bir başına darılan
kavuşunca durulan
prangadır vurulan.

Mahmut Türk

Sızı

sazlıkların koynunda
yavrusunu büyütmiş göçmen kuşlar
"gitme" dersin, gitmez...

kalbindeki yükü, kurumuş
toprakların bağına bırakan ak bulutlar
"gitme" dersin, gitmez...

kabuğundan yeni sıyrılmış
güneş kokulu, gümüş renkli kör yılanlar
"gitme" dersin, gitmez...

ninni söyleyen annelerin
gözleri önünde vurulmuş çocuklar
"gitme" dersin, gitmez...

yüzüm ölüme dönük giderken
seslenirsen bir kapı aralığından
"gitme" dersin, gitmem...

Mahmut Türk

Sis

kadını doğuran adam
yılık atlar gibi güçlüydü
bütün tufanların ötesinden gelip
nehirin kıyısında uyudu
kaç kabir değiştirdi ölmeden.

adamı doğuran kadın
bahtiyar ve kutluydu
isa'nın silüetinde tastamam
bir gökyüzüydü toprak
beyaz kuşu sevdi çocuk.

Mahmut Türk

Sitem

Seni içimde ben büyüttüm
annem büyüttü deme!

Gün baharlanır gelişinle
Hüzün vedaya durur

Meyvesi yanmış ağaçlar bilir
Hüznün dallarına tünemiş
kırlangıçları

Ey kocamış ihtiyar!
Hayat, zıpkın gibi indi
gövdemize..

Mahmut Türk

Sonsuz Gül

gel sevdiceğim
ahir zamandır artık
buluşalım kopmadan kıyamet
değsin bakışlarımız birbirine
"inmeden yecüc mecüc"
gezinsin saçlarında ellerim
"dürülürken yıldızlar"
aşkın hançerini göğsüme
yine vursun parmakların
"güneş yaklaştırıldığında"
yeşersin dalları sevdamızın
"dağlar yürütülürken"
işte dehşetiyle o günün
"kaçışırken anneler ve çocuklar"
bizim için toplansın mahşer.

Mahmut Türk

Uğultu

şair, sevince şehri terkeder
martıları, bulutları, suyu terkeder
hesaplaşır dağların yol vermez yamacıyla
ruhu güpegündüz yoğrulur hep acıyla
gitmek; tutkuyu kalbe bileyen hanđer
çoğalmak, arzunun keskin kılıcıyla.

Mahmut Türk

Umut

Atlar nereye gidiyordu
günahsız adamlar gibi
beyazı tenlerine kataraktan.

Atlar şarkı söylüyordu
parıldayan kemikleriyle
ölüler, sanki dans ediyordu.

Atlar insana ne de yakışır
yeleleri sevgiliden bir haber
umutları aydınlığa karışır.

Mahmut Türk

Veda

Yüzünü dökme gerdanına
Dağılmasın dudaklarımdan
Gecenin yüz karası sevincim.

Gümüş bir hançerin ödücü güzelliğın
Yarası kalbimde süs
Aşkın sıra kısılır sesi ırmakların
Kuş bahçelerinde büyürken karanfil gölgesi
Bir öpücük gibi
Konar omuzlarına ıslak saçların.

Sen şiir yazarsın yukarıya bakmadan
Yıkarsın acılarını çocukluğunla
Ayrılık ölüm gibi çağırır beni..

Henüz üşüyecek kadar ısınmadı ellerim
Yüreğimin kanını hatıran silmez
Kulaklarımda son sesin:
-gitmekten zarar gelmez!

Bedenleriniz kadar hürsünüz
Al yanaklı güzel kızlar
Uğrunuzda ölenleri
Her mezarda görürsünüz.
Bütün susmalarım adınla başlar..

Mahmut Türk

Yüzün

Yüzün derin ırmaklar kadar derin
Yüzün melekler kadar telaşsız
Yüzün Cennet'ten serin
Yüzün yüz güzel sevinç eder
Yüzer kıyısında kalbimin.

Yüzün güneşi çiçeklerin
Yüzün baharın neşesi
Yüzüne bakınca yüzüm güzelleşir
Yüzün yüzümün evvelden eşi
Yüzünde iki deniz birleşir
Yüzünde aşk ve ölüm denizi.

Mahmut Türk